

La nissaga

Com que la literatura local és plena d'il·lustres pseudònims: "Lutosal", "Xivitona", "Ponet", "Joan del Colomer", "Mitús", "Quatre cantons", "Vent de serè", etc., hi ha gent que quan veu un nom poc comú com el meu de seguida pensa: mira, un altre! Després ve la caça de bruixes: m'han dit..., ho sé per part certa... que es tracta de... Ho sento, jo sóc qui dic ser, l'Arnau de les Guinarderes.

He d'admetre, això sí, que potser no estic massa vist perquè sempre he viscut al mas, motiu pel qual, en exclusiva per als lectors de "Lo Floc" —que s'ho mereixen tot— avui revelaré, sense ànim de protagonisme, una dada poc coneguda de la meva personalitat: senyores i senyors, tinc l'honor (honor, certament, compartit amb molts riudomençs, per idèntiques circumstàncies, encara que alguns no ho sàpiguen) de ser descendent, per bé que llunyà, de l'Arnau de Palomar, malgrat que oficialment no figuri enlloc. La història va anar així: una avantpassada meva, descendent d'un antic llinatge de traficants d'oli, fundat per un romà fincat en terres riudomenques feia més de vuit centúries, va esposar-se, al segle XII, amb un serf de la gleba-caçador de guineüs o

guinardes del llogarret de Rivoulmorum, avui dit Riudoms. Com sabeu l'Arnau de Palomar tenia encàrrec de l'autoritat competent (militar, per descomptat) de repoblar i cristianitzar, tal com estava i està manat, aquell indret. Doncs bé —em seguïu, no?—, l'esmentat cavaller gaudia, com tot senyor feudal, del "*ius primae noctis*" o, dit vulgarment, *dret de cuixa*. Aleshores el tal Arnau, que no se'n deixava cap per verda i que, segons es veu, li anava més la funció repobladora que no pas la cristianitzadora, va exercir impudicament, com solia fer sempre que s'esqueia, l'inic dret amb la casta núvia la nit del seu esposori, mentre el pobre serf havia d'aguantat metxa a la vora del foc. I vet aquí que el primogènit de la parella, el qual tingué, segons la tradició, dos pares, el putatiu, o sigui, el caçador de guinardes i el natural, o sigui, l'Arnau, fou l'iniciador de la rànçia nissaga dels Guinarderes.

Com veieu aquesta és una història antiga i nova a la vegada perquè encara hi ha qui, sense senyor ni feudal, es creu tenir dret de cuixa.

Arnau de les Guinarderes

